

[Kirkeministeren.]

melserne om interessegrupper, som det er nedfældet i fritidslovgivningen. Godkendelse af sådanne interessegrupper foretages ikke af kirkeministeriet, men af den enkelte kommune. Hvor betingelserne for ydelse af tilskud efter fritidsloven ikke er til stede, kan der ydes tilskud af menighedsrådets rådighedsbeløb.

Sidst, men ikke mindst, giver folkekirken jo systematisk kristendomsundervisning gennem konfirmandforberedelsen. Der må utvivlsomt, hvis vi prøver på at drage sammeligninger, kunne blive tale om en række overlapninger mellem den påtænkte kirkeskoleundervisning og konfirmandforberedelsen, ligesom der vil kunne blive tale om nogen overlapning mellem den kundskabsmeddelende del af kirkeskoleundervisningen og undervisningen i folkeskolen. Jeg nævner ikke dette for at give udtryk for en negativ holdning over for forslaget. Jeg tror da gerne på, at hvis man kommer så langt med et forslag til sin tid om kirkeskole, så vil man også kunne overvinde sådanne besværligheder, man vil kunne fjerne overlapninger o. lign. Men det er altså ikke nogen helt almindelig måde, efter traditionen i hvert fald – det kan være, den skal brydes – at gribe kirkelovgivning an på her i folketinget.

Jeg mener, at der er nogle ting, måske mere af psykologisk karakter, man bør mærke sig, når man nu diskuterer det foreliggende forslag. Hvis man i debattens hede omkring en udvidet dåbsundervisning, som jeg nok tror at der kan være en meget, meget bred tilslutning til ude over det ganske land, havner i den grøft – og jeg vil mene, at det er en grøft – at man altid henviser til kristendomsundervisningen i skolen, sådan som den nu skal foregå eller foregår efter den nye folkeskolelov, så bringer man i virkeligheden den situation yderligere frem, puster liv i den tanke, at man måske i folkeskolen helt skulle slippe undervisningen i kristendom. Det vil jeg beklage meget dybt, og derfor vil jeg mene, at man bør gå på harefod i denne del af debatten.

Det er jo et forslag, der er kommet fra de to ungdomsorganisationer. Jeg bemærker, at man i § 1, som forslaget nu ligger for os her i folketinget, siger, at kirkeskolen er den danske folkekirkes undervisningstilbud. Hvis man ikke opnår den succes med denne kirkeskole, som man formentlig tænker sig at opnå, i hvert fald gerne vil opnå, og som vi alle kunne tænke os

ville blive en god ting, hvad så? Så er det altså ikke FDF og PPF, der må følge boomerangen, når den vender tilbage i nakken. Det er ikke dem, der vil det, for der står i § 1, at kirkeskolen er den danske folkekirkes undervisningstilbud. Det føler jeg ikke bare som en oplysning, men det føler jeg også at jeg må tage op som en udfordring, netop i forbindelse med denne tankegang, at hvis det ikke lykkes, hvad så? Så er det folkekirken som helhed, der må tage skade for hjemgæld, og det ville jeg egentlig være meget, meget ked af.

Jeg synes nok, at det er værd at udtale stor taknemlighed over den brede diskussion, der er inden for kirakens rammer i disse måneder omkring spørgsmålet: hvordan kan vi intensivere undervisningen på dette særlige område? Hvad kan vi gøre, for at dåbsoplæringen får den dimension, man gerne vil have? De intentioner, som ligger bag forslaget, vil jeg gerne have lov at udtale mig meget positivt om, men jeg mener, det er rimeligt, at forslaget henvises til videre behandling i kirkeudvalget, selv om det af de nævnte grunde måske kunne være praktisk – lad mig sige det som min sidste bemærkning – at afvente resultatet af sognemedhjælperudvalgets arbejde.

Dorte Bennedsen (S):

Det er en noget ejendommelig og i hvert fald noget usædvanlig procedure, vi er ude for inden for den kirkepolitiske lovgivning, med det forslag, der ligger her, nemlig dette at opleve at få et privat lovforslag fremsat på området.

Med det forslag, vi har liggende her, ved vi noget om, hvad en enkelt kirkelig organisation mener om disse ting. Vi ved meget lidt eller ingenting om, hvad skal vi sige folkekirkelige kredse mener om tingene. Jeg finder det i og for sig beklageligt, at man har anvendt denne usædvanlige procedure. Jeg anser vores folkekirkelige system og dets forhold til dette hus, lovgivningsmagten, for at være en meget vel-fungerende, men overordentlig fintfølede mekanisme. Hvis man derfor fortsætter den procedure, som med dette forslag er indledt: at bringe forslag frem i dette ting, som ikke har gennemgået den behandling, som netop kirkepolitiske forslag plejer at gennemgå ude omkring i folkekirken via den høringsproces, de sendes ud til, så tror jeg, at vi meget let kommer til at ødelægge denne fintfølede meka-